

2013. október 8.

d) a megállapodás tárgyalása folyamán meg kell vizsgálni, hogy az EFA keretében a térség számára előirányzott fejlesztési támogatásokat miként lehetne az FFA-n keresztül folyósítani, lévén, hogy a csendes-óceáni AKCS-országok nem rendelkeznek az ezen alapok megfelelő felhasználásához szükséges emberi erőforrásokkal és technikai eszközökkel;

17. hangsúlyozza, hogy e folyamat befejező szakaszában kizárólag regionális megközelítést kell alkalmazni, vagyis a gazdasági partnerségi megállapodást aláíró országokkal egy olyan többoldalú halászati együttműködési megállapodásra kell jutni, amely a uniós flotta számára hozzáférést biztosít ezen országok kizárólagos gazdasági övezeteinek erőforrásaihoz;

18. javasolja, hogy a Bizottság a Cotonoui Megállapodás felülvizsgálata során vegye figyelembe a csendes-óceáni térségre vonatkozó e halászati stratégiát, valamint a szigetállamok sajátosságait;

19. hangsúlyozza a Parlament igényét, hogy – az EUMSZ rendelkezéseinek megfelelően – megfelelő módon vonják be a kétoldalú megállapodások előkészítésébe és tárgyalási folyamatába, mind pedig azok működésének hosszú távú nyomon követésébe és értékelésébe; ragaszkodik ahhoz, hogy a Parlamentet az EUMSZ 13. cikkének (2) bekezdése és 218. cikkének (10) bekezdése értelmében az eljárás minden szakaszában haladéktalanul és teljes körűen, a Tanáccsal egyenrangú módon tájékoztassák; ismételten hangot ad azon meggyőződésének, hogy a Parlamentet megfigyelők útján kell képviseltetni a halászati megállapodásokban előirányzott vegyes bizottság ülésein; kitart amellett, hogy a civil társadalom – ideértve az EU és a harmadik országok halászati képviselőit is – megfigyelőként vegyen részt az ilyen üléseken;

o

o o

20. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt a jelentést a Tanácsnak, a Bizottságnak és az Európai Külügyi Szolgálatnak.

P7_TA(2013)0403

Halászati korlátozások és felségvizek a Földközi- és a Fekete-tengeren – konfliktusmegoldás

Az Európai Parlament 2013. október 8-i állásfoglalása a halászati korlátozásokról és a parti tengerekről a Földközi- és a Fekete-tengeren – a konfliktusmegoldás módszerei (2011/2086(INI))

(2016/C 181/07)

Az Európai Parlament,

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményére (UNCLOS),

— tekintettel az Egyesült Nemzetek Szervezetének 1982. december 10-i tengerjogi egyezményében foglalt, a kizárólagos gazdasági övezeteken túlnyúló halállományok és a hosszú távon vándorló halállományok védelmére és kezelésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásáról szóló, 1995. évi megállapodásra,

— tekintettel a Mezőgazdasági és Élelmezési Világszervezet (FAO) 1995. októberi konferenciája által elfogadott, a felelősségteljes halászatra vonatkozó magatartási kódexre,

— tekintettel a Fekete-tenger szennyezés elleni védelméről szóló, 1992 áprilisában Bukarestben aláírt egyezményre,

2013. október 8.

- tekintettel a Földközi-tenger tengeri környezetének és partvidékének szennyezés elleni védelméről szóló, 1976 februárjában Barcelonában aláírt és 1995 júniusában ugyanott módosított egyezményre és a hozzá csatolt jegyzőkönyvekre,
- tekintettel a fekete-tengeri környezetvédelemre és rehabilitációra vonatkozó, 2009 áprilisában Szófiában elfogadott stratégiai cselekvési tervre,
- tekintettel a tengeri környezetvédelmi politika területén a közösségi fellépés kereteinek meghatározásáról szóló, 2008. június 17-i 2008/56/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (tengervédelmi stratégiáról szóló keretirányelv) ⁽¹⁾,
- tekintettel a tengeri területrendezés és az integrált partiövezet-gazdálkodás keretének létrehozásáról szóló európai parlamenti és tanácsi irányelv irányuló bizottsági javaslatra (COM(2013)0133),
- tekintettel a közös halászati politikáról szóló [...]i [...]]/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [külpolitikáról szóló VII. szakaszára] ⁽²⁾,
- tekintettel az Unió fekete-tengeri stratégiájáról szóló, 2011. január 20-i állásfoglalására ⁽³⁾,
- tekintettel a jelenlegi és jövőbeli fekete-tengeri halászati gazdálkodásról szóló, 2011. szeptember 13-i állásfoglalására ⁽⁴⁾,
- tekintettel a közös halászati politika külső dimenziójáról szóló 2012. november 22-i állásfoglalására ⁽⁵⁾,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Az Európai Unió integrált tengerpolitikája” című 2007. október 10-i közleményére (COM(2007)0575),
- tekintettel az integrált tengerpolitikáról (IMP) – az elért eredmények értékeléséről és az új kihívásokról szóló, 2010. október 21-i állásfoglalására ⁽⁶⁾,
- tekintettel a Bizottságnak a Tanácshoz és az Európai Parlamenthez intézett „A földközi-tengeri térségben folytatott tevékenységek jobb irányítását célzó integrált tengerpolitika felé” című 2009. szeptember 11-i közleményére (COM(2009)0466),
- tekintettel az európai szomszédságpolitikára és az ahhoz kapcsolódó finanszírozási eszközökre,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez és a Tanácshoz intézett „A tengerekkel kapcsolatos tudás 2020: tengermegfigyelés és tengeriadat-kezelés az intelligens és fenntartható növekedés szolgálatában” című 2010. szeptember 8-i közleményére (COM(2010)0461),
- tekintettel az Európai Szomszédsági és Partnerségi Támogatási Eszköz révén megvalósuló, az Európai Bizottság által 2008. augusztus 14-én elfogadott, „Földközi-tengeri medence 2007–2013” elnevezésű, határokon átnyúló együttműködési programra,
- tekintettel a Bizottságnak az Európai Parlamenthez, a Tanácshoz, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottsághoz és a Régiók Bizottságához intézett „Kék növekedés – A fenntartható tengergazdálkodási és tengergazdasági növekedés lehetőségei” című 2012. szeptember 13-i közleményére (COM(2012)0494),
- tekintettel eljárási szabályzata 48. cikkére,

⁽¹⁾ HL L 164., 2008.6.25., 19. o.

⁽²⁾ Lásd a [...] számú tanácsi dokumentumot.

⁽³⁾ HL C 136. E, 2012.5.11., 81. o.

⁽⁴⁾ HL C 51. E, 2013.2.22., 37. o.

⁽⁵⁾ Elfogadott szövegek, P7_TA(2012)0461.

⁽⁶⁾ HL C 70. E, 2012.3.8., 70. o.

2013. október 8.

— tekintettel a Halászati Bizottság jelentésére és a Fejlesztési Bizottság véleményére (A7-0288/2013),

- A. mivel 2025-re a földközi-tengeri térség urbanizációja elérheti a 60 %-ot, így a lakosság egyharmada a part menti területeken összpontosul majd, aminek következtében megkétszereződik a víz és a halászati erőforrások iránti kereslet;
- B. mivel a Földközi-tengeren zajlik a világ tengeri forgalmának 30 %-a;
- C. mivel a Földközi-tenger és a Fekete-tenger oceanográfiai, halászati, környezeti és társadalmi-gazdasági szempontból egyedi tulajdonságokkal rendelkezik;
- D. mivel a tengeri és part menti területek irányítása összetett feladat, és különböző magán- és közhatóságok részvételével folyik;
- E. mivel a Földközi-tenger és a Fekete-tenger vize nagyon lassan cserélődik ki (80-90, illetve 140 év alatt), ezért rendkívül érzékeny a tengeri szennyezésre;
- F. mivel a Földközi-tenger halállományának közel 75 %-a túlhalászott;
- G. mivel a hajók nemzeti halászati területekhez való hozzáférést szabályozó jogi rendszerek a hajók felségjelzése szerint váltakoznak;
1. aggályának ad hangot a kevesebb állományért és tengeri erőforrásért folyó nagyobb verseny miatt, amely regionális feszültségekhez és a part menti államok között vitákhoz vezethet a tengeri területek kapcsán; fokozott regionális, tagállami és uniós szintű erőfeszítésekre szólít fel ezzel összefüggésben az erőforrásokhoz való hozzáférés szabályozásának javítása érdekében;
 2. arra buzdít minden part menti államot, hogy fokozza erőfeszítéseit a Földközi- és a Fekete-tenger túlhalászásának megakadályozása érdekében, mivel a halállományok csökkenése növeli a konfliktusok veszélyét a térségben;
 3. határozott meggyőződése, hogy a tengeri területeket és a tengeri határok megállapítását illető viták békés rendezése – összhangban a tagállamok és harmadik országok uniós és nemzetközi jogszabályokban, különösen az ENSZ tengerjogi egyezményében rögzített jogaival és kötelességeivel – az óceánok jó kezelésének alapvető eleme;
 4. meggyőződése, hogy a földközi-tengeri és a fekete-tengeri tengergazdálkodás az érintett part menti államok közötti nagyobb fokú politikai kohéziót és együttműködést igényel; hangsúlyozza a kétoldalú együttműködés és a nemzetközi egyezmények fontos szerepét, mivel a fekete-tengeri és földközi-tengeri országok többsége nem tagja az Uniónak, és így nem terjed ki rájuk az uniós jogszabályok hatálya;
 5. örömmel veszi tudomásul, hogy a Bizottság szerepet vállal a Földközi-tenger és a Fekete-tenger partján fekvő nem tagállamokkal folytatott szilárdabb és strukturáltabb párbeszéd előmozdításában az e medencékben található közös állományokkal való gazdálkodás javítása érdekében; arra ösztönzi a Bizottságot, hogy e célból regionális megközelítést alkalmazva fokozza erőfeszítéseit;
 6. meggyőződése, hogy a tengergazdálkodás a földközi-tengeri és fekete-tengeri régiókban lehetőséget kínál a nemzetközi kapcsolatokra és a régió hatékony kormányzására;
 7. hangsúlyozza, hogy a csökkent halállományokért és tengeri erőforrásokért folytatott verseny a harmadik országokkal való súrlódások forrása lehet; arra ösztönzi az Uniót és a tagállamokat, hogy működjenek együtt a parti tengervizek és parti tengerek, a kizárólagos gazdasági övezetek, a kontinentális talapzat, a tengeri infrastruktúra és a tengeri erőforrások felügyeletének, ellenőrzésének, biztonságának és védelmének biztosítása érdekében; megállapítja, hogy ebben a vonatkozásban az Uniónak erőteljes politikai jelenlétet kell fenntartania és a nemzetközi viszályok megakadályozására kell törekednie;

2013. október 8.

8. arra ösztönzi az Uniót, hogy használja diplomáciai eszközeit a tagállamok és harmadik országok közötti párbeszéd ösztönzésére annak biztosítása érdekében, hogy fontosságot tulajdonítsanak az Unió közös halászati politikájának, és ellenőrizzék szabályainak betartását; hangsúlyozza, hogy az uniós tagjelölt országoknak különösen tiszteletben kell tartaniuk az uniós halászati politika elveit, valamint a halászati tevékenységekre alkalmazandó uniós és nemzetközi jogszabályokat;
9. megállapítja, hogy a 21 földközi-tengeri állam közül három nem írta alá és nem ratifikálta az ENSZ tengerjogi egyezményét; kéri a Bizottságot, hogy ösztönözze ezeket az országokat, különösen az uniós tagjelölt országokat arra, hogy csatlakozzanak az egyezményhez, és hajtsák végre az uniós tengerügyi szabályozási keret szerves részeként;
10. felhívja a Bizottságot és a harmadik országokat, hogy dolgozzanak ki regionális megközelítést a földközi-tengeri és fekete-tengeri halállományok megőrzésére és halászatára vonatkozóan, figyelembe véve a halászat határokon átnyúló dimenzióját és azt, hogy egyes fajok vándorolnak; e tekintetben hangsúlyozza a Földközi-tengeri Általános Halászati Bizottság (GFCM) jelentős szerepét az egyenlő versenyfeltételek biztosításában és a fekete-tengeri fenntartható halászat biztosításának regionális fórumaként;
11. hangsúlyozza a környezetvédelem és fenntartható fejlődés szükségességét e tengeri medencékben és azt, hogy fokozott erőfeszítésekre van szükség a tengerirányítás és -ellenőrzés érdekében, a nemzetközi jogszabályokkal – különösen az UNCLOS-szal – összhangban, ami hozzájárul a part menti és tengeri területek fokozott környezetvédelméhez;
12. úgy véli, hogy egy integrált tengerpolitika és különösen a tengeri területrendezés központi szerepet játszhat a konfliktusok megelőzésében az uniós tagállamok között, illetve a tagállamok és harmadik országok között;
13. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy a „Kék növekedés” stratégia és a szomszédos országokkal – az egyazon földrajzi régióban elhelyezkedő harmadik országokkal is – meglévő megállapodások keretében vezessék be az integrált partiövezet-gazdálkodást és a tengeri területrendezést a nyílt tengeri szélérőművek, víz alatti kábelek és vezetékek lefektetése, tengeri szállítás, halászat és akvakultúra, valamint halállománypótló területek kialakítása tekintetében;
14. ösztönzi a tengeri övezetek, különösen a kizárólagos gazdasági övezetek és a védett tengeri területek kialakítását, ami nem csupán a halállományok megőrzését és a parti tengereken túli gazdálkodást fogja javítani, hanem elő fogja mozdítani a fenntartható halászati erőforrásokat, elősegíti a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat ellenőrzését és az ellene folytatott küzdelmet, valamint javítani fogja a tengergazdálkodást ezekben a medencékben; hangsúlyozza, hogy az Uniónak e tekintetben megfelelő iránymutatást, koordinálást és támogatást kell nyújtania a tagállamoknak;
15. felhívja a Bizottságot, hogy vizsgálja meg alaposabban e kérdést, hogy biztosítva legyen a koherencia a vonatkozó uniós szakpolitikai területeken, elsősorban a közös halászati politika és az integrált tengerpolitika területén, továbbá hogy fokozott együttműködés és párbeszéd révén támogassa e koherenciát – és az egyenlő versenyfeltételeket – az Unión belül és a szomszédos partnerországok vonatkozásában is;
16. hangsúlyozza az állományfelmérések jelentőségét, és fokozott együttműködésre hívja fel a tudományos intézeteket mindkét medence tekintetében, ideértve a tudományos adatok cseréjét és az információk egymással való megosztását; meggyőződése, hogy az Uniónak támogatnia, ösztönöznie és segítenie kell az együttműködést és a közös munkát az Unió tudományos csoportjai és az érintett nem tagállamokban működő partnereik között; e tekintetben üdvözlí a „tengerekkel kapcsolatos tudás 2020” kezdeményezést, melynek célja a tengeri környezettel kapcsolatos adatok elérhetővé tétele számos potenciálisan érdekelt fél, például a közvélemény, az ipari, oktatási és kutatási intézmények és a civil társadalom számára;
17. az ökoszisztéma megóvásának erősítését célzó integrált célkitűzés keretében felhív a halászati tevékenységek nyomom követési, ellenőrzési és felügyeleti rendszerének javítására mindkét medencében, összhangban az uniós és nemzetközi jogszabályokkal – különösen az UNCLOS-szal –, hatékonyabban járulva hozzá ezáltal a halállományok hosszú távon való fenntartható kiaknázásához és a jogellenes, nem bejelentett és szabályozatlan halászat elleni küzdelemhez;
18. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak és a Bizottságnak.